

[P. N. Petersen (Røje).]

til det påskeforlig, der snart er en kending.

Jeg føler trang til at lykønske regeringen til det opnåede resultat, der var en nødvendighed i den givne situation. Dette påskeforlig betyder også en stor sejr for forholdstalsvalgmåden i vor forfatning, der sikrer de mindre partier en passende indfyldelse på den politiske udvikling. Jeg ser her bort fra eet-parti-systemet, der er udenfor diskussion i et parlamentarisk styret land, men tænker på nogle, der kæler for tanken om at afskaffe forholdstalsvalgmåden, hvilket ville medføre sådanne tilstande, som vi er vidne til i England, og ville umuliggøre en lovgivning af den karakter, som dette påskeforlig er udtryk for. Skal vi sikre en jævn og rolig udvikling her i landet, hvor vi ikke bliver stillet overfor et alt eller intet, må alle positive kræfter medvirke til en sådan udvikling, og det er kun gavnligt, at problemerne bliver belyst fra så forskellige sider som vel muligt, hvilket bedst og sikrest sker gennem forholdstalsvalgmåden.

Jeg finder ingen anledning til at beskæftige mig med enkeltheder i det foreliggende lovforslag, da det er gennemdrøftet i alle detaljer i det andet høje ting og i de forskellige rigsdagsgrupper, hvor vi alle har haft lejlighed til at følge udviklingen hen imod påskeforliget, der på nærværende tidspunkt ikke kan ændres.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse her i tinget.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker ordførerne for deres tilslutning til lovforslaget.

For at der nu ikke skal brede sig nogen misforståelse, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at optagelsen af det statslån, der allerede er i gang, hverken formelt eller reelt skulle afvente disse lovforslags behandling. De statslån, der nu optages, optages i kraft af en bemyndigelse i byggestøttelovgivningen, og jeg har meddelt de to tings finansudvalg, på hvilke betingelser jeg har accepteret lånenes optagelse. Der er altså i den henseende intet formelt eller reelt, som ikke er overholdt, og tingene skal ikke have forelagt et særligt statslånslovforslag, således som det har været tilfældet ved andre lejligheder. Jeg gør denne bemærkning, fordi det af det ærede medlem hr. Villemoes' udtalelser ligesom kunne fremgå, at der måske var et problem her. Hvis det ærede medlems udtalelser skulle forstås således —

jeg forstår nu på det ærede medlem hr. Villemoes, at det ikke er tilfældet —, ville jeg gerne med disse ord have sagt, hvordan forholdene ligger.

Man har rejst et par enkelte spørgsmål, som jeg også gerne lige vil berøre.

For det første må jeg sige til det ærede medlem hr. Villemoes, at vi efter min opfattelse ikke har inflation her i landet. Hvis det ærede medlem ved inflation vil forstå, hvad man klassisk forstår ved inflation: en tilstand, hvor presset fra den tilstedeværende pengemængde er så stort, at det tvinger priserne i vejret, har vi ingen inflation — og det er den normale opfattelse af begrebet inflation. Jeg ved udmærket godt, at det anvendes på mange forskellige ting og i mange forskellige situationer, men hvis vi ser begrebet ud fra dets egentlige indhold og mening, vil jeg bestride, at vi er inde i en tilstand af inflation i dette øjeblik.

Det ærede medlem hr. Villemoes var inde på spørgsmålet om de 2 pct., som detailhandelen havde ønsket som en slags vederlag for, at den opkræver afgifter til staten. Noget sådant lader sig ikke praktisere. To partier, de konservative og venstre, har ønsket at se nærmere på dette spørgsmål med henblik på en eventuel forhandling herom senere — til næste år, forstår jeg. Jeg tror, man på forhånd skal gøre sig klart, at dette spørgsmål ikke kan løses på nogen som helst anden måde end ved, at staten nedsætter sine afgifter generelt med 2 pct. og overlader det til detailhandelen og grossisterne at finde ud af, hvem af dem der skal snyder kagen — det er sandheden derom.

Hertil vil jeg føje een ting. Der er i de avanceforhold, der eksisterer på de pågældende områder, efter mit bedste skøn taget hensyn til dette forhold. Lad mig tage et af områderne, som jeg ikke behøver at nævne; hvis vi f. eks. tager en detailpris på 1 krone, så er den ubeskattede engrospris af denne krone 38 øre; skatten er 38 øre, og den gennemsnitlige detailavance er 24 øre. Der kan ikke være nogen forretningsmand i denne sal, som kan mene, at en detailavance på 63 pct. af den ubeskattede engrospris er en naturlig detailavance, og som ikke vil erkende, at denne detailavance er fastsat netop ud fra de særlig hensyn, der her er at tage.

Hvis vi skulle gennemføre en ordning, hvorefter staten skal give afkald på 2 pct. af indtægten på de forskellige afgiftsområder til fordel for detailhandelen, måtte staten samtidig sikre sig nøje indseende med,